



A Megváltó előfutára

Advent 2. vasárnapján az evangélium pontos időmeghatározással kezdődik. Annak rögzítésével, hogy kik voltak egykor az uralkodók a Római Birodalomban és annak tartományában. Mintha csak egy történelemtöredéket olvasnánk. Tényszerű felsorolása ez helyeknek, időknek és személyeknek, hogy megerősödjön az olvasóban annak tudata, hogy itt most nem mendemondáról fog hallani, hanem megtörtént eseményekről, valódi személyről. Lukács evangélista számára valószínűleg nem a felsorolt uralkodók, a római császár, a helytartó és a fejedelmek érdekesek, hanem Keresztelő János, aki Isten embereként lépett fel. János a pusztában élt, oda kellett mennie azoknak, akik hallgatni akarták őt.

Ma lélekben elhagyjuk zajos városainkat és kimegyünk Keresztelő Jánoshoz a pusztába, ahogyan annak idején kivonult hozzá Jeruzsálem, Júdea és a Jordán vidékének népe (vö. Mt 3,4). Kimegyünk hozzá, hogy hallgassuk a pusztába kiáltónak szavát. Felkeressük Jánost a pusztában, mert bűnbánatot szeretnénk tartani és mert Istenhez vezető utat keresünk. Kimegyünk Jánoshoz, mert szeretnénk napjainkban átélni azt, ahogyan az ő korában az emberek a Megváltó jövetelét várták.

Keresztelő János életét jelek kísérik. Olyan jelek, amelyek megmutatják számunkra, hogy az ő életében nem az emberi szándékok és nem az emberi akarat a fontos, hanem Isten terve valósul meg. János születésének hírüladásakor apja, Zakariás, aki nem hitt az angyalnak, megnémul és csak gyermeke születésekor tud újra megszólalni. Megnémulása figyelmeztető jel számára.



János gyermektelen szülők fiaként jön a világra. Édesapja Zakariás, anyja Erzsébet. Mindketten már idősök, ezért emberi szemmel nézve már nincs esélyük, hogy gyermekük legyen. Isten tesz csodát, hogy gyermekük szülessen, s ez a beavatkozás szintén jel. János születésekor az emberek látva, hogy Zakariás újra tud beszélni ezt kérdezték: „Vajon mi lesz ebből a gyermekből?” (Lk 1,66). Mária látogatásakor Erzsébetnél, az Erzsébet méhében lévő János megmozdulva köszönti Jézust, akit Mária a szíve alatt hordoz. Erzsébet ezt mondja: „Az örömtől megmozdult méhemben a gyermek” (Lk 1,44). A felnőtt János élete szintén jel. A pusztában él, „teveszőrből készült ruhát visel, sáskát és vadmézet eszik” (Mt 3,4). A Jordán folyó mellett kereszteli a hozzá érkező embereket. Izajás próféta szavát idézve ezt hirdeti: „Készítsétek az Úr útját, egyengessétek ösvényeit!”

Engedjük, hogy Isten vezessen minket adventi utunkon!

A Megváltó jövetele

A mennyei Atya évszázadokon keresztül a próféták által készítette fel a választott népet a Megváltó jövetelére. Tőlük tudta meg a nép azt az ígéretet, amely aztán Jézus eljövételével valósult meg.

A prófétai ígérek és jövendölések korszaka Keresztelő János személyével zárult le. Ő volt az, aki a Messiás közvetlen előfutáraként lépett fel s azt hirdette, hogy már nem kell sokáig várni a Megváltó érkezésére. Napról napra közelebb kerülünk Jézus születésének ünnepéhez. Időben feltétlenül közelebb kerülünk. Vajon lélekben is közelebb kerülünk Istenhez?

Advent idején arra gondolunk, hogy a Megváltó Jézus közeledik felénk. Csak akkor találkozhatunk vele, ha mi is elindulunk és vágyainkkal elébe sietünk.

Újjászületés

Urak, Jézus Krisztus! Te egykor bűnbánatot hirdettél a népnek és megtérést vártál az emberektől.

Evangéliumod üzenete arra ösztönöz, hogy szembenézzek önmagammal, bűnös múltammal, életem hibáival. Segíts felismernem mindazt, amin változtatnom kell, s amin a te kegyelmeddel változtathatok! Adj szívembe igaz bűnbánatot! Add nekem a Szentlélekben való újjászületés kegyelmét! Mutasd meg nekem, milyen úton induljak, s mit vársz tőlem a jövőben! Köszönöm az adventi készület idejét. Adj erőt, hogy nap mint nap előre haladjak a lelki felkészülés útján és találkozhatok veled, az Isten Fiával.

Advent 2. vasárnapja	Szeplőtelen Fogantatás	Kedd	Szerda	Csütörtök	Péntek	Szombat	Advent 3. vasárnapja
Bár 5,1-9	Ter 3,9-15.20	Iz 40,1-11	Iz 40,25-31	Iz 41,13-20	Iz 48,17-19	Sz 48,1-4, 9-11	Szof 3,14-18a
Fil 1,4-6, 8-11	Ef 1,3-6.11-12	Mt 18,12-14	Mt 11,28-30	Mt 11,11-15	Mt 11,16-19	Mt 17,9a.10-13	Fil 4,4-7
Lk 3,1-6	Lk 1,26-38						Lk 3,10-18

2024. december 8.

ADVENT 2. VASÁRNAPJA – C év

*Az üllői Keresztelő Szent János
egyházközség hírlevele*

A keresztény ember nem egyedül járja az üdvösség útját. Együtt halad hívő és reménykedő embertársaival. Ezért nem csupán önmagáért felelős, hanem másokért is. Meg kell tehát osztania örömét, hitét, reményét és szeretetét.

OLVASMÁNY – *Bár 5,1–9*

A fogságba hurcolt zsidó népnek sok szenvedésben és megaláztatásban volt része. Isten azonban prófétája által örömhírt küldött nekik: véget ér fogságuk, visszatérhetnek hazájukba. Mindenki remélheti az Úr irgalmát és segítségét, aki bízik öbenne.

SZENTLECKE – *Fil 1,4–6. 8–11*

Szent Pál megkülönböztetett módon szerette filippi híveit, mert náluk jó talajba hullott az evangélium magja. Az Apostol azt kéri számukra, hogy továbbra is növekedjenek a keresztény erényekben. Így majd érdemekben gazdagon állhatnak az Úr elé.

EVANGÉLIUM – *Lk 3,1–6*

Szent Lukács történelmi keretbe helyezi a Keresztelő fellépését, amikor arról tudósít, hogy Szent János Poncius Pilátus, Heródes, Fülöp, Liziniász, Annas és Kaifás uralkodása idején kezdte el működését. János a próféta szavával bűnbánatra buzdítja az embereket: „*A völgyeket töltsetek fel, a hegyeket, a halmokat hordjátok el!*” A bűnbánat teszi az embert ugyanis alkalmassá arra, hogy bűnös vágyaitól megszabaduljon, és készséges lélekkel fogadja el Isten akaratát.

AZ EUCHARISZTIÁHOZ

A szent áldozatban Krisztussal, a Megváltóval találkozunk. Az Eucharisziából árad ránk folyton a megváltás kegyelme. Keresztény életünk központja legyen a szentmise és a szentáldozás. Itt kapunk erőt ahhoz, hogy hitünkről szavainkkal és tetteinkkel tanúskodhassunk.

ELMÉLKEDÉS

Uram! Úton vagyunk. Nem tudjuk, hosszú-e még az élet vagy rövid. De semmiképpen sem akarunk úgy élni, mint akik azt gondolják, örökre itt maradnak.

Mindennap megteszünk egy darabot, hogy aztán megpihenjünk, és másnap újra kezdjük. Mindig közelebb vagyunk hozzád, akkor is, ha nem ismerjük az órát...

Uram, te mindent megigérsz annak, aki hittel kér; add, hogy csak azon a napon érkezzünk meg hozzád, amelyen terved beteljesedett bennünk!

Ugyanígy tégy mindenkivel, akit szeretünk, és minden emberrel!

Chiara Lubich

**RORATE SZENTMISE:
HÉTFŐ ÉS SZERDA 06:00.**

Adományaitok köszönettel fogadjuk
az Üllői Katolikus Egyházközség számlájára.
Számlaszámunk: OTP 11784009-22238928

ÜNNEPVÁRÁS

Advent azt a szót is jelenti – az eljövotelen túl – hogy ünnepvárás. De hogyan is készülünk mi az adventi időszakban az Ünnepre, a Karácsonyra, Jézus eljövételére? Sokan sokféleképp.

Valahogy úgy alakult, hogy az adventi időszakban feszültek vagyunk: rohanunk, tülekedünk, kapkodunk és állandóan idegeskedünk. Meg akarunk felelni az ünnephez méltó tisztasággal, ezért örült takarításba kezdünk. Meg akarunk felelni a kellő ajándékokkal, ezért költe-kezünk, tülekedünk a boltokban, és idegeskedünk, hogy nem lesz elég jó, vagy nem lesz időre kész a sokfogásos ünnepi vacsora. Pedig nem erről kellene szólnia az ünnepnek.

Advent – Ünnepvárás... Jó alkalom a lelki megtisztulásra, az egymásra figyelésre, a közös, nagy beszélgetésekre. Lassítsunk kicsit az egész éves rohanás után, csendesedjünk el! Gondolatainkkal, másokért való önzetlen tetteinkkel készüljünk fel Jézus várására!

PROGRAMJAINK - HIRDETÉSEK

■ Vasárnaponként a szentmisék után **BETLEHEMES** próbát tartunk a gyerekeknek!

■ Dec. 14-én, szombaton 18.30 órakor **FILMKLUB** lesz.

■ December 15-én vasárnap 15 órakor katekumenátus, 16 órakor a gyerek és az ifi közösségünk részére is lesz alkalom!!! (házas közösség találkozó nem lesz)

■ „Szállást keres a Szent Család” december 15-től december 22-ig - jelentkezni lehet Mészáros Olivérnél!

■ Tartós élelmiszer gyűjtést szervezünk 11.30-12.15-ig! Az összegyűjtött élelmiszereket az üllői szerényebb körülmények között élő családok kapják meg. Kérjük, hogy aki teheti, segítsen!

A BOLDOGSÁGOS SZŰZ MÁRIA SZEPLŐTELEN FOGANTATÁSA

December 9. – Hétfő

A mindenható Atya a Szűzanyában méltó hajlékot készített Fiának. Krisztus érdemeire való tekintettel eleve megóvta őt minden bűntől. Az ünnepet a VIII–IX. század óta tartják. Az ősi keresztény hagyományt IX. Piusz pápa 1854. december 8-án dogmaként hirdette ki, s maga Szűz Mária a lourdes-i megjelenésével megerősítette.

Szeplőtelen Szent Szűz, könyörögj érettünk!